

THE LITHUANIAN WEEKLY  
„Vienvie Lietuviniku“  
Published every Wednesday  
Brooklyn, New York.  
Yearly subscription rates:  
In the United States and  
Canada \$2.00  
To Foreign Countries \$2.50  
Advertising rates on application.  
Address all communications  
to publishers:  
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS  
120-124 Grand st.  
Brooklyn, N. Y.

# VIENYBE LIETUVNIKU

„Vienvie Lietuviniku“  
Išleina kas trečadienį  
Brooklyn, N. Y.  
Prenumerata metams:  
Suvienuose Valstijose ir  
Kanadoje \$2.00  
Europoje ir kitur \$2.50  
Prenumerata mokama iš viršaus. Prenumeratos metas skaitos nuo laiko užsirašymo, ne nuo Naujo Meto.  
Apgarsinimų prekių klausite laišku.  
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS  
120-124 Grand st.  
Brooklyn, N. Y.

## Visuomenes, literaturos ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 31.

Brooklyn, N. Y., 29 d. Liepos (July) 1908. m.

ENTERED AT THE BROOKLYN, N. Y., POST-OFFICE AS SECOND-CLASS MAIL MATTER

Metai XXIII.

### Musu praeitis ir ateitis.

Laikas bėga per šimtmečiu eiles darydamas įvairias permainas ant žemės ir draugijos suredymę. Iš to darosi žmonijos istorija. Tautos galinges nės ir anksčiau pakilių civilizacijoje plačiai leidžia savo šaknis taip, kad menkesnės tautos iš to turi skursti ir nykti, platenių tautų išnaudojamos. O jeigu dar pačiam mažesnių tautų viduryje atsiranda kriminai, kurie stengiasi jos šaknis pagraužti, tai tuom greičiau priskubina tautai mirti — jeigu neatširanda su laiku daktarai, kurie sugerbja gydyti štokiai tautos ligą. Taip, viskas mainosi ir darosi istorija. Paėmus istoriją, verčiant jos lapus, mes patēmijam niekuomet neužmirštamus didvyrių vardus. Homeras, Dante, Šekspiras, Hugo ir kiti, stovi mūsų akise, kurie sėdi didžiausių pasišventintu dirbo savo žmonėms ir riše painiausius savautų klausimus literaturoje. Patėmysisime augštai stovinčius muzikos milžinus, Beethoveną, Wagnerį ir kitus. Matom karzygius, Alexandri, Cezari, Napoleoną, kariavusiuos už savo tautas.

Patėmysisime mokslyvius: Keplerį, Koperniką, Galilieju, Niutoną, Darviną ir kitus, kuri atidare pirmiau savo tau toms, paskui visam svetui ke lią į žvaigždininkijos moksą, į žemės pažinimą, kaip jis yra ir iš ko jis susideda. — Laimingos tautos, turėjusios tokius garsių vyrus; laimingas ir visas vietas juos susilaukęs!

Nepasiliko ir mūsų. Lietuvos istorija, tuščia; bet... dabar baugu ir pamislyti apie mūsų istoriją: iš galingos ir tvirtos tautos liko tik menki sklypučiai! Kur gi jis dingos? Lengvas atsakymas — mūsų tauta dingos nesuruoze nepersitrankus karių su godžiomis tautomis, kurios prisdengę lietuvių išganymo norais, kaip žvėris kraujo ištroškios sotinos juomi ir plovė juomi savo nuodėmes. Suteikė mums taip jū garbinamajį krikštą, bet už tai nuslopino. Lietuvą bekrikštystant ja, josios pačios krauju, per du su viršum šimtmečiu. Kariavo svetimtaučiai, kad mums krikštą suteikti; popiežiai ir visa dvasiškija mums liuosybę ir laimę zadėjo. Bet, kur gi jie visi dingos dabar, kada mes, pagal jū norus tapome krikščionimis. Kodėl jie neapgynė mus nuo paveržimo?...

Tas pats ir su mūsų tautiečiais, užsienin išėjusiais, — jieško kur galės lengviau už pelnyti duonos kasnį. Darbininkas dirba kiauras dienas kasyklose juodomis anglų dujomis aptrauktas. Prakaitas bėga per akis, it vanduo, nešdamas dulkes; galva skauda nuo dumų, rankos aštriai anglių subraizytos, pirštai sustin-

ge. Anaiptol neklauso plunksna, bet bando, žmogus, imasi už plunksnos. Ką jis parašys? Suvarges, kaulai skauda, gisit, kurie narsiai gynė savautą nuo priešų. Bet, mes jū senai jau netekome, nebéra gydytojų... Jeigu dar Lietuvos kunas ir nemumirė, tai vienok balsai likosi ligos sunaikintas... Juo toliau juo labjau išsiplėtoja pas mūsų nykimo liga; sunkus pasidare jau ir patsai Lietuvos gydymas, reikia jau geriausią gydytojų. Reikia jau kitokių vaistojų. Nebe karalių, nebe kariautojų, bet dviarios milžinų. Ar mes turime juos? Tiesa, matome dar keletą vyru mūsų naujojoje istorijoje: Daukanta, Kudirką, Vaicaitį ir kitus, kurie ėmė plunksnai į rankas, idant blaškyti tamias miglas, gaivinti tėvynės meilę. Ir nors jau pervailei tai buvo, bet vis gi jū darbai nepasiliko be vairsių. Lietuvos artėjus širdy dar užsižiebė tėvynės meilę. Lietuvis, per ilgą dieną sekdamas paskui žagę, saule sudegintas, braukdamas prakaitą nuo kaktos savo puslėtis rankoms, gal nesykį masto: O, Lietuva, tėvynė brangi! Kada tu pakilsi iš to sunkaus miego?.. Svajoja, vargdienis: ak, kad aš bučiau mokintas, kad galėčiau rašyti ir aiškinti savo broliams jū pareigas; Stai, va, broliai iš kur mūsų prispaudimo jungas atsiradė; štai va, kaip mūsų reikia pakilti iš tamios miglos... — Nesyk randasi tokis, kuris ima į ranką plunksnai, bet ranka — sustingus, dreba; raidės išeina kreivos, žodžiai neteisingai su statyti. Siunčiai savo rašteli į laikraštį. Na, jeigu šiaip taip galima dar pataisyti, tai redy stė sunaudoja. Ir tada išgirsta visuomenė vargdienio balsą. Bet, tankiai gauna atsakymą, kad: „tamistos netilps, negalim suprasti, apie ką tamista nori pasakyti?.. Gal mintis ir geriausia, bet turinis negerai išrodo. — Nusiminės žmogelis prisipažsta, jog ne rašėjas esas ir paveda tą darbą šviesuomenei (intelligentijai) tegul ji jan darbuojasi, o aš palaikysiu jū raštus. — skaitysi ir lavinsiu savo protą...

Tas pats ir su mūsų tautiečiais, užsienin išėjusiais, — jieško kur galės lengviau už pelnyti duonos kasnį. Darbininkas dirba kiauras dienas kasyklose juodomis anglų dujomis aptrauktas. Prakaitas bėga per akis, it vanduo, nešdamas dulkes; galva skauda nuo dumų, rankos aštriai anglių subraizytos, pirštai sustin-

ge. Anaiptol neklauso plunksna, bet bando, žmogus, imasi už plunksnos. Ką jis parašys? Suvarges, kaulai skauda, gislos išstampytos, rankos pusletos... Kokios mintis jo plunksna valdo? Štai va, gaudžia gatvėmis laimingųjų vežimai, automobiliniai. Laimingų yra žmonių: jie geria ir valgo skanus prietus; jiems linksma, jiems niekas neskauda; o mes — vargstam, žunām; nieks mūsų nemato, nepasigiliu... Skraido įvairios mintis galvoje: kodėl mes taip nelaimingi? Kodėl visur mums sunku? Amerikos lietuvius išivyravo, tikrai galteumėm jis paskaitytė eilėse garsių vyrų. Žymiai tas sulaikytų lietuvių tautą nuo ištautėjimo. Kaip dirbsime visi išvien, daugiau visko ištengsim padaryt. Pastatysime lietuviškas mokslavietes ir kitokias viešas įstaigas įskursumė. Mokysime savo vaikus lietuviškai, idant neištautėtų. Daubar matosi, kad geriausiu tapiečių valkai, jau griebiasi kitokių tautų kultūrą, lietuviškai visai nebenori kalbėti, o kitataučių visai nepasiveja. Jeigu eis labyn nesutikimai, tai eis greityn ir mūsų ištatemas bei nusilpnėjimas.

J. Stuobris.

### NAUJU RETEŽIU!

(Dėlei moterų klausimo).

Sąvoka, arba savo teisių pažinimas, kuris tik ką užgimė pas mažą burelių mūsų (lietuvių), moterų staigiai sujudinė mūsų veikėjus, kultūrą, kurioje dirvoje, kaip partyviškis, taip ir nepartyviškis. Tuli pamate, kad mūsų moteris, trumpame laike pasirijo atlikti pletojimos eiga (evo liucijos procesą), kurį kitos tautos jau per metų šimtus atliko, pradėjo visoms spėkoms užstoti joms (moterims) kelia. Žinoma, nėra taip idomu, jeigu tai veikia nepartyviškis žmonės, kurie, žinoma, nepažista siekių, kuriais gali pasi gerinti visos žmonijos buvius. Bet kaip idomu, jeigu prieš moteris kelia kovą žmonės pusiau partyviškis, inteligenčiai. Saukite šaukiai jie: „naujų retežių“ apklausyti prakiltinas moterų išsiliuosavimo mintis. Net ir tuli mūsų „socijalistai“, ne tik per laikraščius bet ir gyvu žodžiu pasirodo moterų išsiliuosavimo priešais. Daug žinai „socijalistų“, kurie labai yra užganėdinti tokiais plepalais, kaip ana nesenai parašyta J. Lau-

kio knygute „Moteris ir jos vieta žmonijoje“, kuria perziurėjus, nieko nerasi, kaip tilk pažvalgų skystumą iš nepaziņimą, kaip prabėgusios taip ir tuomlaikinės istorijos; nematyti gyvų faktų, kurie aškiai parodo, kad nepermainius šiandieninės gyvenimo sąlygas, negalima prieiti prie apšvietimo.

Mūsų veikėjai sako, kad reikia apsišvesti, reikia galutinai išsitobulinti, o tik paskui pareikalauti laisvės.

Bet, ar tai ne monarkiškos minties išdavas (rezultatas)? Juk ir Kinijos valdžia, 1906 m. pasakė: „suteikiam jums piliečiai, pilną konstituciją, bet... tik po 30 metų, kada aplūsiesite...“

Bet, klausimas: argi gali Kinijos valdiniai apsišvesti ir palikti su sveiku protu, kada visos mokyklos valdžios rankose, kada jos valdintai išnaujoti ekonomiškai? Ar gali apsišvesti Japonijos piliedai, kada šiandien girdim, kaip valdžia konfiskuoja pirmeiviskus laikraščius ir laiko savo valdinius tamšybės urve, idant jie nepamatytų valdžios tamšių darbų, ne pareikalautų šviesos ir laisvės. Argi gali apsišvesti Amerikos piliečiai, budami tokioje kapitalistinės laisvės, kad neleidžiamą šiandien laikraščiai: „Der Wahre Jacob“ ir „La Assino“ (!Red.), kurie žmonėms priordo, kas juos neprileidzia prie apšvietimo? Jaugi ir su pačia Maskolija tas yra. Nes ir ten žmonės išgavę šioką tokia konstituciją, rinko į pirmąjį ir antrąjį valstybės dumą progresintus, pažystančius žmonių reikalavimą, jū vargus. Bet, kągi jie nuveike? Juk visi jū reikalavimai pasiliko už storų tvirtovės sienu, už sienu nelaisvės. O liaudies kiekvienas pareikalavimas savo teisių, buvo sutiktas durtuvo t. y. Iraniko, kuris stovi priešais apšvietimą. Tai gi ir matom, kiek nuveikė tas apšvietimas, kuris neišnaudojo progą; kuris nežengė kartu su laisve, bet tikejo tam, kai tiki dauguma iš mūsų partyviškųjų ir nepartyviškųjų veikėjų, butent i apšvietos galybę. Ir visur, kur tik mūsų nepažvelgim, visur pamatysim, kad negali nė vienas drągijos narys apsišvesti patolai, pakol nebus jam suteikta laisvė. Paimkim kaietą pavyzdžių.

Pastatykim pradinės ar augštėsnes mokyklos mokinį už durų ir metam išėjus parei-

kalaukim nuo jo kvotimo. Pažiurėkim, ar jis budamas uždurių išlaikys kvotimą,—nors jau tokį, koki išlaikytų mokinys, kuris nora savaitę buvo viduj ir studijavo užduotas jam lekcijas? Pasirodys niéką nežinančiu, Arba, užriškim kam akis ir paliepkim skaityti knygą. Ar gi jis gales paškaityt? Beabejonės, ne!

O juk mūsų tulų veikėjų reikalavimai, idant moterims nesuteikti jokios laisvės, ir yra tas pats, ką pastatyti už durų, arba užrišti akis moterei. Pasiekme butų ta pati, kaip ir su anuo mokiniu. Ji neišlaikys mūsų reikalaujamą kvotimą ir nematys užrištomos akims, kur eit, ką veikt. Ir nors mes lauksim jū apsišviečiant ir per tamšą matant, (suprask, per režiū uždangala), bet praslinks šimtmečiai ir nesulauskim tū stebulkų.

Už tai gi, draugai! Kurie nenorim brangų laiką praleisti ir pasilikti despotizmo stulpais, paduokim ranką moterims ir veikim ne priešais jū kiltus užmanymus, bet padėkim visoms išgalėmis ir eikim kartu su joms progreso keliu. (Užbaiga seką).

K. Šeštokas.

### Ar jau pasitaiso laika?

New York laikraščiai linksmai pradėjo krykštauti apie atsidarančius darbus. Tarp kitų, Harpers Weekly štai ką rašo:

„Geri laikai ateina su pilna gausa. Nuo liepos 6 dienos beveik visos Pittsburgo dirbtuvės pradėjo darbus, priekurių rytmétines švilpynes pašaukė apie 50,000 darbininkų ikišių laikų vaikščiojusiu be darbo duo praejusio rudens panikos.

„Tukstantis žmonių velei pristatyta prie „National Tube Works“ ir kitatiek „Jones and Laughlin Steel Co.“ dirbtuvėse. Homestead, Dubuque — Kenedžio plieno dirbtuvė, ir Edgar Thompson dirbtuvėse, kur ikišiolai dirbo po pusę laiko, pradėta dirbt ant pilnų dienų. Pittsburg subėgančių gelžkelinių taisymo špose darbo laikas sudvigubintas. Keletas tukstančių žmonių priimta į anglų ir kokus kasyklas.

„Tuomtarpu apsireiškė ir darbininkų stoka, ir darbas negali pilnai eit dėlei trukimo atsakančiu darbininku.

Mat prasidėjus panikai, tukstančiai svetimtūčių išvažinėjo į savo prigimtus kraštus. Bėgyje pirmųjų 6 mėnesiu Europoje ištraukė 377.664 darbininkai, o pribuvu vos 186.586. Matosi didelis skirtumas sulyginant su praėjusiais metais, kada bėgyje pirmųjų 6 mėnesių čia atkeliao 739.748 darbininkai, o Ameriką apleido tik 155.792".

Ant kiek tos žinios teisingos nežinoma. Ypač netikėtina, kad Pittsburghe butų net stoka darbininkų, kur da nesėnai apskaitoma buvo į 90.000 žmonių, šiaip ar taip į bedarbių ištrauktų. Vienok visgi jau yra žymės pasitaikančiu laikui. Pramonės žinovai tvirtina, kad iki šių metų lapkričio mėnesio, tai yra iki prezidento rinkimai pereis, ketvirta dalis bedarbių Amerikoje stosią vėl prie darbo; o ateinančiu metų pavasarį—pusė bedarbių gausią darbą.

Paskutinėms savaitėms buvo Amerikos naminė birža šiek-tiek pakilusi. Mūsų krašto piniguočiai jau žada po biskiū atraišioti savo mašneles, nes republikonai įvardijo prezidentui konservatą Taft, kuris jeigu butų išrinktas, tai da per ketvertą metų leistų kapitalistams liuosai šio krašto bankus ir pramonę išnaudot. Piniguočiai labai bijojosi Ruzvelto, kad neapsiūtų ant trečio termino.

### ŠIS-TAS APIE LAIK-RAŠCIUS.

(Užbaiga).

Austrijoje laikraščių, kaip jau žinome, daug mažiau, bet eina jų net 16 kalbų: vokiečių kalba — 1,285, čechų — 323, vengrų — 220, lenkų — 95 ir chorvatų — 75.

Italijoje eina 3,500 laikraščių, tame skaičiuje 87 dienraščiai; geriausieji laikraščiai eina iš Rymo ir Milano. Skaitojujų tik 2—3 dienraščiai turi kiek daugiau, kaip 50.000.

Ispanijoje eina 1,400 laikraščių, iš jų — 310 dienraščiai. Iš sostapiles Madrido eina 25 politikos dienraščiai, bet skaitojujų nedaug turi. Portugalijos laikraščiai turi taip maža ēmėjų, kad 1905 metais per Lisabono (sostapiles) krasėjo tiktais 33 numeriai provincijon ir 83 užsienin. Holandijsje ir šiaurinės Europos šalyse laikraščiams daug geriau sekasi. Dagi ant Islandijos salos leidžiamas 18 laikraščių, o Grenlandijoje eina mėnesinis laikraštis esimos kalba. Bulgarijoje eina 90 laikraščiai, daugiausia politikos turinio; pusė jų eina iš Sofijos sostapiles. Rumunijos sostapileje Buchareste eina arti 50 laikraščių; Graikijoje — 130. Europos Turkiijoje — 300 laikraščių; tame skaičiuje 45 eina iš Konstantinopolio—turkų kalba (13), armėnų (11), graikų (6), ir k.

Aprikroje daugiausia laikraščių eina Aigypete (120, iš jų 87 arabų kalba), Alžerijoje (92), Pietų Aprikroje (100). Azijoje labiausia išsiplėtojusi laikraštija Japonijoje. 1904 metais dienraščio Ši-Si-Simpo išsiplatiavo 400,000 egz.

kasdien, Osaka Asachi Simbun — 100,000. Japonų raidžių statytojai turi darbo su 4,000 raidžių. Kinuose laikraščiai eina jau nuo aštuntojo amžiaus; iš naujesniųjų dienraščių eina iš Pekino (sostapiles) Cen-bao eina tris kartus per dieną. Labiausia žinomas Šangajo dienraštis Cen-bao, kurio išsiplatai kasdien 12,000 egz. Mėnesinis laikraštis eina iš Tian-Cino, Či-bao turi skaitojoj arti 30,000. Honkogo mieste yra 5 dienraščiai, iš jų vienas turi 30,000 egz. Beto, eina Kinuose 16 dienraščių kitomis kalbomis. Indijoje eina arti 1,000 laikraščių, tame skaičiuje kokie 300 anglų kalba. Skaitytojų turi jie nedaugiau, kaip po 4,000; o iš laikraščių, einančių vadinėmis kalbomis tik keturi skaitytojų daugiau, kaip 2,000.

Armėnų laikraščiai leidžiami Konstantinopole, Varako vienuolyne (ant ezero Van), Smirnoje, Tiflise ir kitur. Arabų laikraščiai eina Ai-gypte, Lirijoje, Alžerijoje Tunise. Persuose laikraščiai pradėjo eiti 1850 metais ir ypač ēmė plėtoties nesenai apskelbus šachui konstitucija. Beto persu laikraščiai eina Kalkutoje (Indijoje), Aleksandrijoje ir Kajiruje (Agypte). Labai pašoko laikraščiai pastaraisiais metais Australijoje; tenai dabar eina arti 1,000 laikraščių, tiesa, daugiausia savaitraščių ir mėnesinių. Pagaliaus, 1907 metais pradėjo eiti dienraštis tarp vandenų, Atlanto vandenyne, vokiečių Llojdo (taip vadinas viena didžioji laivų draugija) laivuose, kurie vaikščioja tarp Bremeno ir New Yorko. Ačiu Markoni'o telegrafui be vielū tasai dienraštis gauna kasdien taip iš Europos, taip iš Amerikos pačias naujasis žinias.

Laikraščių išlaidos nemažos, taigi dažniausia laikraščiai negali išsiversti iš ēmėjų; daugybė laikraščių gyvena tik iš apskelbimų. Ēmėjams prisilioti kiti laikraščiai griebiasi išvairiausią priemonių: yra laikraščių, kurie dagi apdraudžia savo ēmėjų gyvybę. Anglų Times turi savo biblioteką (skaityklą), kurį ēmėjai gali gauti veltui paskaiti knygų, arba nusipirkti pigesne kaina. Bet apskritai, užsieniuose laikraščiai netiek gyvena iš metinių, ar pusmetinių ēmėjų, kiek, iš atskirųjų numerių pardavimo.

Pirmajį laikraštininkams priruošti mokyklą įkure Reidas, laikraščio Daily News redėjas, Londone. Vokietijoje yra jau nuo 1897 metų laikraštininkų seminarija prie Geidelbergo universiteto; be to, lekejios apie laikraštiją skaitoma Šveicarijos universitetuose (Ciuriche, Berne), Kelno prekybos akademijoje ir augštojoje Darmštato techninė mokykloje.

Apmokamai laikraštininkai buna nevisur lygiai. Palyginti gerai apmokama laikraštininko triusas Anglijoje. Iš Anglijos laikraštininkų nereitai buna paskui žymus visuomenės veikėjai. Prancuzijoje dažniausia autorai pasirašo

tikromis pavardėmis po savo straipsniais; taip jie pasidaro visuomenėi žinomi ir neretai patampa dagi ministeriais. Vokietijoje daugumas straipsnių ir vadinami žengiamieji (pirmieji) leidžiamas be autorių parašų ir todėl tenai laikraščiuose išreikštai. Artojau figura dėl dirbančios Lietuvos ženklas, Lietuvos demokratikos, laisvos nuo garsių sakinių, nuo nereikalingos puikės ir svetiskų blizgučių; Lietuvos daug iškentėjusios, bet, nežiurint ant visų savo istoriško likimo nelaimių užlaikius savo tautišką tveriančią dvasę, kuri garantuoja tautoms tolesnį jų buvį ir lavinimą. Sako, buk parodoje nėsa „lietuvių dvasės“. Bet teprisiūri pažiastamoms „Artojau“ ir jo kuino raukšlėms, tepravželiai ant tų griuvėsių, kryžių, mokyklos, kelio, medžių, ant galio teprisiūri pažiastamiems portretų veidams ir tuomet jie atsisakys nuo savo žodžių. Lietuva ir „lietuvių dvasės“ lietuvių dailininkų tvariniuose viešpataujant visų kitų smulkmenų ir briežinių”.

„Vilniaus Žinios“.

### POLITIŠKOS ŽINIOS.

Rusija. Ramumo dar nesulaukia caro valdžia, nors jau daugelį sykių ji skelbė revoliuciją numarinusi. Faktai kalba visai priešingai. „Svet“ paduoda žinias, kad jau šiu metų pradžioje esą tiek daug sukonfiskuotų ginklų, kad valdžia galėtų tais revolveriais ir šautuvas apginkluoti 190,000 žandarų. Iš kur tie tat ginklai pas žmones randasi, jeigu teip šalis nurimo?

„Kaukaz“ vėl praneša, kad tik per gegužės mėnesį ant Vladikaukazo gelžkelio sukonfiskuota: 327 revolveriai, 213 šautuvų, 70.000 šuvų 68 pudai parako, 12 pudų dinamito, apie tiek pirokselino ir kitų išvairių ginklų. Matosi, kaip Rusijos žmonės aprimo.

Praėjusių savaitę buvo paejęs gandas, buk Vokietijoj, Nauheino maudyklėse pasimire generolas Roždestvenskis. Laikejai tuoju vėl pataise, jog pasimire visai kitas žmogus, tin su ta pačia pavarde, bet ne anas nelaimingasis Roždestvenskis, kuriam teip nesisekė su japonais karėje, ir kurs išsijuokė save užpūldamas ant Anglijos žvejotojų, priemės juos už japonus.

Turkija. Tarpe turkų ka reių visai blogi simptomai apsireiškė — teroras. Tik dunesenai Monastiro Kazarmėse buvo nužydytas generolas Šemsi Paša, prabėgusi savaičiai išvėlėjimui. Badas ir noras „gyventi“ traukia dailininką į vieną šalį, ateities-gi idealai su savo slaptumagumo, svajonės laisve ir gryna dailei taranavimas vadina jį į kitą šalį. Matyt, kad ir dailininkai liečia išstoja į erškėčių kelią dailės laisvės. Šitasai keliais sunkus, bet tikslas vertas darbo. Dailininko tverta doriška pareiga išreikštai tai, ką jam dvasė pakužda, veniant visokio melo, visokio naturališkumo, ne parduo-

sius už nesenai buvusias Macedonioje riaušes.

Mazoje Azijoje, juodmario

### ŠI AMERIKOS

Kasyklėse kraujo praliejimas.

Birmingham, Ala., liepos 18 buvo užleisti milicijos kareiviai ant čionai streikuojančių anglekasių. Įvyko kova, kuriame du kareiviai likosi pašauti ir šeši darbininkai užmušti. Streikas prasidėjo nuo liepos 1-mos dėlei kompanijų kerikščiavimo, paardytų savo darbavietėse darbininkų sąjungą. Streikuoja apie 12,000 žmonių, net ir pristatytieji streiklauziai rašosi į uniją ir streikuoja.

— Baisus šelmis.

Jersey City, N. J. apygardės gyventojus padrebino šis atstikimas. Jaunas vokietukas Eberhard, kokie 5 metai Amerikon atvykęs, nerimavo be savo numylėtinės, kuri su savo motina pasilikė Viennėje Austrijos sostapileje. Ten jodvi užsiemė siuvimui ir gera gyveno. Jis rašinėjo laiškus ir kvietė jas Amerikon. Čia esanti medaus šalis ir beto, jis negalėjus be merginos gyvent. Motina ir mergina išspardave ir atvažiavo. Vokietukas išsivedė viešnias į mišką, motina užmušė šuviu iš revolverio į atėmė nuo jos \$2,500, o numylėtinę peršovę, pasmuko. Pasakiaus jis vienok pagavo.

Sis-tas iš dags-statistikos.

Jeigu tiketi — o kaipgi ne tiket? — Amerikos valdiškųjų statistikų biūrui, tai šiemetinė daga ant laukų žada farmieriams milžinišką pelną, nes iki liepos 8 dienos kornų dėrejo tiek kiek pernai. Kadang šiemet užsėta 1.065.000 akrų daugiaus, negu pernai, tad kornų daga labai didelė. Taip pat kviečiai ir miežiai šiemet puikiai užderėjo; obuoliai tiek pat, kaip pernai.

O kada javai uždera, tai reikia gerus laikus. Matysim.

### Š VISUR.

Nemažą sensaciją padare grapas Tolstoju, didis Rusijos filozofas ir ypatiškas caro draugas, kurs Anglijos laikraštyje „Daily Chronicle“ apskelbė ilgą laišką, po antgalviu „Ne galu daugiau kentėt“. Jame aprašo, kad žudymas nekalta žmonių per Rusijos valdžią yra tyčia ilgai palaikomas, budavojami kalėjimai, statomos kartuvės. Tolstoju meta carui, savo buvusiam draugui, tirono ir būdėlio vardą ir šiaip rašo: „Arba tegul valdžia paliauja nežmoniškus telefonojimus, arba tegul ir mane pastato ant suoliuko, užneriai ant kaklo virę ir nustumia žemyn, idant aš savo sunkumu užtraukčia kilpą ant mano se no kaklo.“ Ir užtai Tolstoju da ne sėdi už grotų, nes valdžia bijo jį paleisti: už jo nugaros stovi milijonai pasekėjų.

Garsioji Berline pasileidusiu poneliu byla žada netiketai užsibaigt, nes vyriausis kalininkas kunigaikštis Eulenburgas susirgo. Rods tardy mas da vis tebedaroma, bet kandangi kalininkas guli ant mirties patalo, tai visi tardymai

jau bus neberekalingi. Atsigule ant to patalo visi Berline didžiunę neprigimti paleistuvavimai, sodomybės, ir drauge paties Eulenburgo kreivos prisiegos, kuriomis norėjo redaktorių Hardeną pražudyti, o tai kad tas ponų pasileidimus iškėlė svetlo aikštę,

Iš Parmos praneša, kad Italijos laukų darbininkai tebestrikuoja, ypač Parmos apie linkėjimą. Čia yra streiklaužių, kuriuos streikuoja atkalbine nedirbt. Bet tarp jų tuo iškiša ponų pakwesti kareiviai. Neseniai vien streikininkų užmušė, keletą sunkiai sužeidė.

Rymo miesto valdyba uždraude tikėjimo dalykus išguldinėti viešose mokyklose. Popiežius rengiasi išleisti naują encikliką, kuriuo bus atsišaukiama į Italijos valdžią ir visa svetė su skundais an Rymo miesto valdybos.

Meksikoje prasidėjo neramus politikos bruzdėjimas tarpe vietinių indijiečių. Valdžia pradėjo juos nežmonišku būdu malšyt: suima didelius jų burius ir išveža ant viso gyvenimo ant pusiauslio Yucatan, kur ištremti indijiečiai pasiliks amžinais vergais prie tabako ir ryžių auginimo. Veža netik virus, bet ir motris, vaikus ir senukus. Anāsavaite išvežė kuo ne visą indijiečių tautę, vadinamą Yuqui. Tie žmonės visai buvo ramus.

### sz lituviszku dirvu Amerikoje

Wilkes Barre, Pa. Vieinė liet. Rymo katalikų susivienijimo 17 kuopa subrendo vesti agitaciją prieš savo organizacijos centrališkają valdybą. Liepos 12 d. susirinkime nutarė rašyti laiškus į kitų kuopų komitetus ir kviečti, kad protestuotų per „Katalikų prieš kun. Miluką už neteisingą elgimą pereitame Chicas seime. Mat Wilkes Barre kuopos įnešimus kun. Milukas nuglaudė seimo pastalin, o „Zvaigždė“ ir visai tos kuopos įnešimą nepaminėjo. Žmonės labai išpyko: vieni reikia išmest kūn. Miluką iš susivienijimo, o kiti sako: reikia mums susitverti kitą.

Wilkes Barrių Žebris.

Hazleton, Pa. Liepos 12 d. čionai buvo prakalbos, kurių parenč LSS. 80 kuopa. Kuopos org. Kirtiklis atidare susirinkimą. Kalbėjo: V. Svirskis, A. Antonov ir J. Stasiulevičius. Visų kalbos buvo apie kapitalizmo bledinėgumą darbininkų klėsai. Ant pabaigos Antonov kalbėjo apie moterų klausimą. Auksų surinkta \$2.92, kuriomis uždengta prakalbų lėšos.

Siuo tarpu čionai darbai anglių kasyklėse eina blogai, dirba vos 3—4 dienas ant savaitės.

Ex-peštukas.

Minersville, Pa. Mės. vrietinės lietuvių moteris, nonoms-nenoroms turime pasigirti, kad savo draugystėles



Taip, pradejus nuo mūsų laik  
rašty einančios Langmann'o  
dramos „Baltrus Turazeris“  
(verčiamas A. M. čio) – „Ke-  
leivis“ spauzdina „Kerštinga  
meilė“ tragediją, 3 aktuose  
(rašo F. Juškauskienė), „Pir-  
myo“ spauzdina Julius Hop-  
p'o vieno veiksmo tragediją  
„Vargai“ (verčia J. Balalis);  
„Lietuva“ nesenai atspauzdī-  
no H. Ibss'o keturių veiks-  
mų tragediją „S aurės Karžy-  
gai“ (vertinamas K. Puidos);  
„Darb. Vilt's“ V. Nagornos-  
kio ūkių aktų tragediją „Pile-  
niečiai“; „Tévyne“ Jonu Vis-  
koškos dviejų dalių kantata  
„Meilė ir Kova“; „Žvaigžde“  
Rudolfo Blaumanis trójų aktų  
dramą „Pikta Dvasia“ (vertė  
Idlargas).

Lietuvos laikraščiai irgi  
nenorū amerikiečiais apsileist.  
„Viln. Žinios“, kaip jau se-  
nau rašė, spauzdina O. Mir-  
bo ūkių veiksmų tragediją  
„Blogieji vadovai“; „Viltis“  
M. Baluckio trijų veiksmų  
komedią „Aukso dievačiai“  
(vert. J. Balčikon'o).

„Kuryer Litevski“ paskel-  
bia, jog šiame liepos mėnesyje  
pradėsių eiti Vilniuje naujas  
ménènes r.št., vardu „Lit-  
wa“. Jis bus – kiriamis lietu-  
viamis, nors eis lenkų kalbe.

Mums prašo sekantį pranešti:  
Kaip seniai jau buvo „Kovoje“  
minėta, brooklyniečiai liet-  
viai, po LSS. vaiku jau turi  
prirenę ir greitu laiku išleis-  
naujas revoliucijos dainas su  
meliodijomis. Muzikai ir balsus  
pritaikę garsus mūsų artistas,  
M. Petruskas.

### Apie ši--apie tą.

#### Jezuitų mokslo.

Kada viduramžiuose bažny-  
čios galybė pradėjo netiketai  
sulpnėti; kada jau nelegalima  
buvo daugiau taip smarkiai  
inkvizicija vartoti tai buvo  
pradėta tverti tam t kras-  
jezuitų draugijas, kovoti žo-  
džiu su atskaluna ir įsigili-  
čiu mokslu. Jezuitų mokslai  
buvo paremtas ne ant labai  
dorū į amatų. Tą pati ritina  
žodžiai pačių jezuitų, ir net  
daugybė pačių pažangesniųjų  
kunigų nepagirių jezuitus.

Jezuitas Filijutušas mokinė:  
„Gana mažiau jo pasigailej-  
mo už savo nuodėmes, kad jos  
visos tūtų atliestos“.

Lemoinas 1652 metuose iš  
leido knygą vardu: „La de  
vocionaisē“ (Patogus dievo  
baimingumas). Toj knygą  
skaitom: „Krikščionystė nerei-  
kalauja, kad kas nors dėl be-  
turėjų išsižadetų šio gyvenimo  
linksmynių. Jei kas, karto  
mis lošdamas prižada iš išloštu-  
pinių belis skatikus betur-  
čiamas paaukoti, tai tuo pačiu  
kai pripažintu Dievą į lėšimo  
talką ir Dievas dėlei to pade-  
da išlošti.“

Americas ir Filijutušas šau-  
kia, kad kunigai per išpažinti  
neklaustų paslaptingų nuodė-  
mių nes ir nepaklausus galima  
išrišimą duoti.

Belarminas, viens iš garsiau-  
sių jezuitų mokslinčių mokinio:  
„Jeigu popiežius palieptų da-  
ryti nusidėjimus, o uždraustu-

atlikti gerus darbus, tai baž-  
nyčia turėtų tiketi, kad nusi-  
dėjimai, yra tai dorybės apsi-  
reiškimas, o geradėjistė – tai  
netikė darbai“.

Jezuitas Marijana (1536–  
1623) savo veikale 1580 metų:  
„De rege et regis institutione“  
rašė „Nuo karal'aus budelio  
(atskaluno) liaudis gali atim-  
ti karal' škai sestą“, nors „su  
nuodū pagelbą“.

Jezuitas Ežkobaras mokino:  
„Prižadėjimų galma neišpli-  
dyt, jeigu, kas prižadėdūnas  
savo prižadėjimo jau nenorėjo  
išpildyti“.

Castro Paliao tvirtina, kad  
nėra nuodėmes, net išsing i pri-  
siegtį, jeigu tam bus svarbios  
priežastys.

Jezuitas Muletas išrodinėjo,  
kad kunigas merginą išgedi-  
nės, gali jei neatlyginti už  
skriaudus, jeigu jų darbas bu-  
vo atliktas slaptai.

Leimanas reikalauja pa-  
dytam žmogžudžiu tei-ingai  
atlyginti (uzmokėti), jeigu  
paskutinis sažin škai atliko  
savę darbą.

Pagal Eskobarą, bajoras tu-  
ri tiesą užmušti kiekvienu,  
kuris užgautų jo garbę; mie-  
tietis gi ne naudoja i ta tese,  
nes jis neturi savo garbės.

Amicus išrodinėjo, kad kle-  
riekas gali užmušti kiekvienu  
kuris norėtų apie jį platiinti  
„neteisybes“.

Krokuvos vyskupas Ze-  
brzydovskis sakė: „Tikėk nors  
j' oži, tik savo dešimtinę mo-  
kėk“.

Mūsų laikų tuli kunigėliai  
ir gi nauj jezuitų pasininkinė,  
tankiai sakė: „Nežiurek, ką  
kunigas daro, bet klausyk, ką  
jis sakė“.

Tai tokia jezuitų buvo do-  
ra! Mums „cic likams“ sunku  
ja pasiekti.

Z. A.

### Buvis.

Nuvykės į New Yorką Lau-  
ras Knibis, galvą užvertęs į  
aulštą, lagaminą nėšinas į  
besžvalgydamas. Eidamas  
pojuriu jis žurėjo į aukštus  
murus ir stebėjosi iš jų milži-  
niško dūmo.

Vėjas putė šaltas ir krito  
peršus lytau lašai.

Vaižtininkų vežimai iš vie-  
no į ką galą pleškėjo be per-  
stojo taip, kad vos tik prieiti  
buvo galima.

Menkas, su pamėlynauvio-  
mis nuo šalčio lupomis vaikas  
pribėgo prie Lauro ir tarė:

— Gal reikia kur nuvesti  
jus?

— O kur vestum?

— Eikime!

— O kiek duosi, kad eisiu  
su tavim?

Vaikas suprato, kad juokesi  
iš jo, supykio ir nubėgo.

Pakraštyje gatvės stovėjo  
medine dežė su išmetomis ir  
sašlavomis. Prie tos dežės  
priėjės, blogas didelis vyros,  
ikišęs ranką pamaišę ir išsi-  
traukęs banano žievę išgraužę  
viduri ir numetę.

— Kodėl jūs taip darot?

— Ką?

— Aš mačiau.

— O ar tas užginta?

— Tur but ne, bet tas ka-  
nors reiškia?

— Noriu valgyt.

Lauras į kitą pilį vykda  
mas turėjo išsidės pietus. Jis  
iš emė iš kišenės ir padavė  
tam tat išalkusiam gyvunui.

— Ačiu!

— Senai gyvenate š čia?

— Jau keli metai.

— Gal jūs galite mane nu-  
vest ant keturiems dešimt antros  
gatvės – į gelžkelio stotį?

— Galiu.

— Labai ačiu!

Lauras įėjo greta su išblyš-  
kusių vyrų; to vyrų balakono  
k šenė buvo nuplyši ir pla-  
vėsavo nuo vėjo; o kišenė bu-  
vo pasiuta iš senos Amerikos  
vėliavos; tai ženklas amerikie-  
cių puikybės... Lauras žinojo,  
kad jis įėjo su tokiu žmogumi,  
kurius jis galėjo, kur nusivedęs  
užsmaugti ir atimti pinigus,  
tačiaus jis nebijojo.

— Kur jūs nama?

— Aš neturiu.

— Tai kur bunate?

— Jūs matote kur...

Jiedu pasisuko į kitą gatvę,  
kuri buvo tiesi, kaip styga, o  
skersai einanti tramvajai iš  
kė bruzinanti smičių, iš kur  
liejosi begalinis aidas.

— Esate apsivedęs?

— Ne.

— Beveik nereikalingas daik-  
tas apsivedęs.

— Kodėl?

— Cia ir taip, man rodosi,  
yra mylinčių vienuolių.

— Taip. Gal mēgstate? Aš  
galu nuvesti.

— O, ne...

Nusibodo Laurui beeiniant  
iš jis iš tikrujų manę, kad pa-  
teko į spastus, tačiaus jis pats  
sava ramino ir retkarčiai pa-  
žvelgę į savo draugą skaity-  
damas apsireiškimo ženklus iš  
jo veido.

— Toli da?

— Ne; suvis netoli.

Lauras truputį atsipeikėjo  
ir užsnekino:

— Kaip šiicia žmonės gyve-  
na?

— Gyvenimas dalinasi į la-  
bai daug skyrų.

— Malonėkite gi apsakyti!

Jis nusišluostė nosi į atply-  
šusią kišenę ir pradėjo pasa-  
koti:

— Turtingi gyvena labai

puikiai ir neapsakomai išdy-  
kauja. Jūs pačios įsimyli į  
šunį ir iš tos priežasties pasi-  
meta su vyrų.

— Puiku klausyt!

Apsistojo Lauro vadas ant  
keturių gatvių gržkelio ir į  
visas puses apsidairės, tarė:

— Ar tik nepertoli nuėjome.

— Jūs žinote.

Vadas įkišo savo juodus

pirštus į susivélusius plaukus,

pasikrapšinėjo ir pasakė:

— Turime paeiti atgal.

— Gerai.

Neilgai įėjė priejo arčia, kur

tysojo keli desetkai gelžkelio

vėžių ir ilgos eilės prekiniai

(tavoriniai) traukiui.

— Tai mano namai.

— Kur gi?

— Miegū traukiui.

— Galite sušalt!

— O, ne. Aš dalaikau.

Ant valandėlės nutilo žiure

dami į garukų kvėpuojantį lokomotyvą. Paišinas darbininkas

su šiuoželiu pylę į krosnį an-

glius, o kitas kaip jūnodas kū-

tinas žurėjo per langą skylę

ir pradėjo trauktis varpa.

— Gal malonėtute pamatyti

mano buvainę?

— But labai malonu, bet...

Lauras prikando žodij ir pra-  
dejo mąstyti apie tai, kad jau  
jis galejo but spastuose...

Ant dumais surukusios New

Yorko padangės jau pradėjo  
gaubties tamsumas... Dideli

randoni brukšniai nuo Saulė-  
leidos iki vidurio padangės  
buvo nudrikę ir jie vis ējo pal-

šyn ir pašyn.

— Eikim! Pergulėsim ir  
gana.

— Tai kur?

— Į traukinių.

— Taip šalta...

— Mės dalaikysim; ten vėjas

neužpūcia.

— Lauras ištikruijų jau nusi-

minę, ir atsisukęs pažvelgę

į burž murą, kurie niuk-ojo,

it storas debesinių kalynas.

— Taip negali buti!

— Kas?

— Aš negaliu gulet lauke.

— Kur dingt?

# Pazvelgus atgal.

SOCIJOLIOGIŠKAS ROMANAS

Eduardo Bellamy.

VERTÉ

Pranas Siulelis.

(Tasa).

darbu sūkiai gaunamos medžiagos. Viską, kas tame atvejuje galima padaryt, tai pakelti laikinai kainas, jeigu to daikto nedateklis yra liglaikinis, arba pa-skirti tiems daiktams augštą kainą, jeigu tai yra neprasilinama pabrangimo kliutis. Jų laikuose brangios kainos parodydavo, kad tuos daiktus tik turtingieji teigiai vartot; dabar gi, knuomet visų turtas yra lygus, pasekne augštą kainą yra tas, kad brandius daiktus perka tie, kieno skonis ypatingai mėgsta brangumynus išsigyt. Zinoma, mūsų tautai, kaip ir kiekvienam visuomenės reikmenų pristatytojui, tankiai liekasi ant rankų įvairių prekių, kurių žmonės nebešperka — ar tai dėlei persimainimo žmonių skonio ant tokijų daiktų, ar tai dėlei persikeitimo laikmečio ar dėl kitokių priežasčių. Situojas prekiniaus tanta turi kaip nors išaiktot, kaip ir jų laikuose vertėtovos darydavo, nors ir su nuostoliais ant tydaikų išeisto darbo ir iškaščių. Kadangi tie daiktai visai draugijai rupi išleist, todėl, paleidus kainą iki mažumelės, greitai tokiai sakoja išsituština. Asčia davau jums abelnā supratimą apie mūsų išdarbijos ir daikų padalinėjimo sistemą visuomenėje. Ar da vis jums tokiai painiai ji išrodo, kokia iš pradžių jums pasimatė?

Aš turėjau sutikti, kad lengvesnio surėdymo negali iš buti.

— Aš esu persitirkint, — dadurė mano šeimininkas, — kad nesuklysiu, pasakęs, jog pačius biley vien iš tukstančių privatinų pramonijų jų laikomės, ir pažiūrėjus i jų perdėtinius, kuriems tolydžios reikėjo tėnyti i rinkos atmainas, i savo priešininkų vertelę žingsnius, bankrutinimus savo skolininkų, bus aišku, kad jie prisieidavo išrišt daug sunkesnies, negu burelini žmonių, kurie dabar užganėdinta; mano vyras jau daug metų čia dirba, sėdi Vašingtone ir redė visą tautos pramoniją. Viskasta štūoniolika metų jau dirba, net prie amžino atminatas parodo, mano brangus sveteli, kad daug lengvianties senojo pono ir aš taipogi daugeli metų dirbau yra elgties teisingai, negu suktybėmis. Daug lengvianties senojo pono ir aš taipogi daugeli metų dirbau, vien generolui esant ant orlaivio, turint prieš save meistery, aš kalbu, mano viens vyras negali dirbt, negali eiti prieš visus?

— Taigi šitos jų armijos generolas, dranguant ir visos tautos prakilniausius žmones, turi buti pirmininkis žmogus visoje šaly, augščiau stovintis už Jungtinį Valstybių prezidentą, — aš tarian.

— Jis ir yra Jungtinį Valstybių prezidentas, — atsakė mr. Lit; — nes dabar vienas iš svarbiausių prezidento uždavinii, yra rėdymas visos pramonijos armija.

— Kokiu būdu jis yra renkamas, — aš paklausiu.

— Aš jums jau pirmiau aiškinau, ką reiškia lenktynės visuose darbininkų armijos laipsniuose, — atsakė mister Lit; — tuomet aš ir papasakoju jums, kokių būdu tie, kurie atsižymėti nepaprastais gabumais ir patarnavimais tautai, pasiekia oficierius rengiamė vienos bulvelės. (Pauza.)

— Šimelis. Visi mūs jau įskaita neturime, jūs to nantu į kapitonus, pagaliaus ir į pulkininkus. Toliau, neįaučiate.

Adolfas. Jūs da jauni, galite kęsti; pas kitus generolo, kurs stovi priesaky savo išdarbijos ir užpačios dirba, galite laukti; gal siūlysiu kitių vieta!

Nasveteris. Tu turi išlaikyti savo namelį, savo bulvių ir tau bępiga juokties.

Šimelis. Juokties man niekas neuždraus, bet jeigu man netrukst, aš galėčiau nedirbt ir nesikolioti su Klepliu. Viskam — galas! Tegul jau bus galas viskam, sakan aš! ir daugiau nieko nekalbésiu. Eiva, jei nori.

Nasveteris. Likis sveiks, Baltruk! Dieve tave sergēk! (Nasveteris ir Šimelis išeina.)

Adolfas. Vakar aš buvau pas direktorių.

Turazeris. Jis pikts?

Adolfas. Ne. — „Ko jums reikia? — sako.

Aš, sakan, senas esu dažytojas; jūs myliu pras-

inkit Kleplį ia bus sądora. — „Aš negaliu to pada-

yt; ryto to paties pareikalaus audėjai, užporyt —

vėlai; kas išeis iš to? — Betgi, sakan, Kleplys

gali pristatyti geriansius palindijimus apie savo

gabumus. Generolas tos ar kitos išdarbijos vėl gi

skiria ant vietų žemian jo; vienok jis pats nėra kieno

skiriamas; bet renkamas balsavimu.

— Balsavim? — aš sušukau. — Ar gi tas neat-

siliape ant išdarbijos redė ir grosos, butent, argi

(Toliaus bus).

PILYPAS LANGMANN.

## Baltrus Turazeris.

DRAMA TRIJUOSE VEIKSMUOSE, IŠ DARBININKŲ GYVENIMO PAIMTA.

VERTE A. M-ČYS.

(Tasa).

*Turazeris.* Ta ryt gausi 12 kreicerų, iš jų keturis man duosi, o už tai gausi puodeli karštos kavos ir bus gerai.

*Nasveteris.* Bus.

*Turazeris.* Da biski duonos ir pilvas turės, kogedavo. (Ipila kavos, atrieka duonos ir paduoda Nasveteriui.) *Tasai atsargiai sedasi ant krasto Baltuko lovelės ir rengiasi gerti.*

*Šimelis.* Jei jūs butumėt taip geri...

*Turaz.* (perkerta jį). Iš pilnos širdies norėdamas, negaliu; jai reikia ši-tą palikti. (Tylo. Girde Nāsverterio gurkšniavimas. Šimelis sedi ant suolo īruko.) Man norisi žinot, ar ilgai da mēs išturėsim.

*Šimelis.* Neilgai. Tan kitas reikalas, tau dpati uždirba.

*Turazeris.* Septynias dešimtas kreicerų per dien...!

*Šimelis.* Aštuoniadeseimtis.

*Turazeris.* Tuo geriau, jei žinai kiek! Bet iš jūs mēs negalime išgyvent, tarpais badaujame. (Jeina Adolfas su pācia, seniai, pats dažytojas.)

*Turazeris.* Gerai padarėt, kad atėjot aplankytim. Sėskit čion, kur šilčiau. (Pristumia suolą prie kaklio, kur suseda.) Kaip einasi, Adolfina?

*Adolfina.* (juokiasi): Ot, taip sau pamaželin.
*Tur.* Kaip sveikatélé!

*Adolfina.* Stai kojos nenor jau daugiau tarnaut, Nasveteris. Aš jums savo paskolinsiu.

*Adolfina.* O, tu, barskale! Kaip buvau juna, kaip tu, tai aš už du laksčiau.

*Adolfas.* Mēs sutikom meisterj.

*Adolfina.* Jis kalbėjo su juo. „Taip, tamista mūs be įengimųjų straipsnių, be draugijos skyriaus, be juokų skyriaus, prekyvičų ī portų žinų. Dabar įvedė ant pmojo puslapio įengiamuosius, o ant pskutinio — juokus

Kiek kas turi duonos. Prancuzija, sayluona maitina-i ī metus 333 dienas (taig savo duonos jai neužtenka 32 dienai). Vokietija 311 (nete-ka 54 rioms dienom) Italija 289 d. neteka 76ioms d.). Ispanija 280 d., Anglia 187 d. Tiek tai tose šalise teužauga javu. Dant nuo bado apsigint, tos šalys gab-nasi sau reikalinga duonos dalj iš Šiaurinės Amerikos ir Rusijos. Bet Rusijoje žmonės taip gi badu miršta, nes valdzia jūs javus už-ieniu išgabena, ad iš javų vaizbes sau didelius muitus suninkt.

*Adolfas.* „Dėlto, kad jis senas, tai turi buti išmintingesnis už kitus? — pasakė Kleplys.

*Adolfina.* „Lig jis dabar gali jus pamesti? Kaip prasidės darbas, jis, turi buti su visais draugais geru".

*Adolfina.* „Ne, sakau: senas Adolfas to nepadarysi! — O jis man: „pats busi kalti visaine? — „Gera!, — gerai, tamista Kleplys!"

*Adolfina.* O aš jam pasakau: „mēs visi prieš Viešpatį Dievą atsakysim". Aš jam šitaip ir pasakiau.

*Nasveteris.* O jis ką?

*Adolfina.* Jis man davė trisdeimtis kreicerų.
*Šimelis.* Stebuklai!..*Turazeris.* Jums jie, žinoma nereikė imti.

*Adolfina.* (verkdama): Mēs daugiau neturim ir patarnavimais tautai, pasiekia oficierius rengiamė vienos bulvelės. (Pauza.)

*Šimelis.* Visi mēs jau įskaita neturime, jūs to-

nantu į kapitonus, pagaliaus ir į pulkininkus. Toliau, neįaučiate.

*Adolfas.* Jūs da jauni, galite kęsti; pas kitus generolo, kurs stovi priesaky savo išdarbijos ir užpačios dirba, galite laukti; gal siūlysiu kitių vieta!

*Nasveteris.* Šitas neteisybė. Adolfas nors ryt dar yra kiti rengai, kurie maždaug yra panašūs īgali stot prie darbo; jis jū priims ir perkels ī baltinių jūsų laikų kareivišką valdininkiją, — mēs gildijos generolais lyginasi jūsų divizijos generalui, arba general-majorui; ant jo gira viršenės rengas — dešimties didelių skyrių, arba išdarbijos grupių vadovai. Tu dešimties didelių pramonijų skyrių vadovus galima sulyginti su jūsų laikų kareivių korpuso komandierais, arba general-leitenantais; kiekvienas iš jū turi po savo valdžia nuo dylikos iki dvidešimties skirtingu gildiju generalu. Ant tu dešimties didelių skyrių, arba išdarbijos grupių vadovai. Tu dešimties didelių pramonijų skyrių vadovus galima sulyginti su jūsų laikų kareivių korpuso komandierais, arba general-leitenantais; kiekvienas

jeigu man netrukst, aš galėčiau nedirbt ir nesikolioti su Klepliu. Viskam — galas! Tegul jau bus galas viskam, sakan aš! ir daugiau nieko nekalbésiu. Eiva, jei nori.

*Nasveteris.* Likis sveiks, Baltruk! Dieve tave sergēk! (Nasveteris ir Šimelis išeina.)

*Adolfas.* Vakar aš buvau pas direktorių.

*Turazeris.* Jis pikts?
*Adolfas.* Ne. — „Ko jums reikia?" — sako.

Aš, sakan, senas esu dažytojas; jūs myliu pras-

inkit Kleplį īa bus sądora. — „Aš negaliu to pada-

yt; ryto to paties pareikalaus audėjai, užporyt —

vėlai; kas išeis ī to?" — Betgi, sakan, Kleplys

gali pristatyti geriansius palindijimus apie savo

gabumus. Generolas tos ar kitos išdarbijos vėl gi

skiria ant vietų žemian jo; vienok jis pats nėra kieno

skiriamas; bet renkamas balsavimu.

— Balsavim? — aš sušukau. — Ar gi tas neat-

siliape ant išdarbijos redė ir grosos, butent, argi

(Toliaus bus).

## APIE MAISTA.

Sunku yra pabriežti ribas, kiek turi su angas žmogus per dieną suvalgyti maisto, užtektinai savo spėkos ir sveikatos reikalavimams. Vyras, paprastai, daugiau reikalauja maisto, negu moteris. Taip jau daugiau valgo ir tie, kurie dirba sunkius darbus, veda judantį gyvenimą. Mažiau valgo vedantieje sėdintį bus sveika. Blogai, kada valgis nuolates kudas arba ištisai riebus. Svarbu taip jau, kad žmogus pratinsi imti valgi paskirtais rakais; niekas taip nesugadina žmogaus vidurių ir sveikatos, kaip nemormališki rakai: vieną syk valgo pusryčių šešios, kita syk devynios. Taip pat pietus ir vakarėnė. Badavimai negerai ir pertankus kimšimas maisto blogai. Reikia valgysti kiek galint paskirtose valandose. Taip pat nevalgyti tuo prieš golumą. Apskaitoma, jei 24 valandų eigoje, vidutiniškos sveikatos mogu reikalinga yra: mėsas 16 uncijų, duo nos 18 uncijų, riebalų 34 uncijų, vandens 54 uncijos, — tai yra apie 24 svarų tiršto maisto ir aperitivo kvortas skystum.

Dručius.

## MARGUMINAI.

Seniausis ant svieto laikraštis yra „Pekine Gazieta”, kinų kalboje. Ji išgyveno 1.193 metus be įengimųjų straipsnių, be draugijos skyriaus, be juokų skyriaus, prekyvičų ī portų žinų. Dabar įvedė ant pmojo puslapio įengiamuosius, o ant pskutinio — juokus

Kiek kas turi duonos. Prancuzija, sayluona maitina-i ī metus 333 dienas (taig savo duonos jai neužtenka 32 dienai). Vokietija 311 (nete-ka 54 rioms dienom) Italija 289 d. neteka 76ioms d.). Ispanija 280 d., Anglia 187 d. Tiek tai tos šalise teužauga javu. Dant nuo bado apsigint, tos šalys gab-nasi sau reikalinga duonos dalj iš Šiaurinės Amerikos ir Rusijos. Bet Rusijoje žmonės taip gi badu miršta, nes valdzia jūs javus už-ieniu išgabena, ad iš javų vaizbes sau didelius muitus suninkt.

## ŠPIKUČIAI.

O, Jurgi, argi tai nebūtų puiku, kad žmonė, apie mūjų mislytų, jog esava apsivedė?....

Gera!, tai kaip išeismi ant gatvės, imk rankas abudu lietsargiu ir maišelij.

Valkata: — Poniute, aš sergu nuo vidurių nemalimo.

Moteriškė: — Naje, labai blogai. Bet kuo šiuns galėčia pagelbėt?

šaukė: „Neljškit, šausiu“. Anie lindo, tas šovė. Dabar Laumakys serga, o Valantinas kalejime sėdžia.

Antra Sekminiu dieną ukininkas Lanauckas su savo vaju primuše į jų sodžių atėjusi dešimtininką (bobilį) Jokimą Kušlį.

**Panėvėžys.** Baisi žmogžudybė. Gegužės m. Lėvenyje netoli Pinavo atrasta nuskandinta moteriškė. Jos sijonas užverstas jai ant galvos ir prieta akmenų, kad ji negalėtų išsikelti į viršų. Lavonas gulejo ant kranto 6 dienas. Gydytojas ir tardytojas sako, jog nuškandintoji buvusi pirma užmušta, o paskui įmesta vandenin. Toliaus paaikiškėjo, kad moteriškės pavardė Vežienė, Panėvėžio miesto gyventoja. — Vežienė paliko dvejetą mažų vaikų. — Piktadarys, girdėties, buvęs suimtas, bet... vėl paleistas. Tos baisios žmogžudybės priežastis esą pinigai. Nabašninkė už parodotą žemę gavusi keletą šimtų rublių, kuriuos prie savęs laikiusi. Žmogžudys, kaip parodė jos vaikai, atėjės vaikare ir išvedės jų motiną pasivaikščioti. Vežienė buvo našlė, o šis ketinės jā vesti, taip kad ji nieko blogo nesitikėdama ėjo su juo ir išejusi sutiko tokią baisią mirštį. — Tardymas galutinai da nepasibaigės.

### Slavikai. (Naumiesčio apskr.) Girtuoklybės vaisiai.

Gegužės m. 18 (31) d. keletas girtų vaikinų ējė iš bažnyčios namo ir ant kelio pasitikė ukininko Petraičio taraitę, kurią jie labai sumušė ir į gerklę žemį pripyle, kad negalėtų nieko pagelbon pasaukti.

Nelaimingosios mergaitės gyvybės esanti pavojuje; iš vakinų kaikuriuos areštavo.

Turiu prideti, jog Slavikuose labai prasiplatinusi girtuoklybė ir paleistuvystė. Cia yra 4 aludes ir viena monopolis, o kiek slaptų smuklių yra, tai ir suskaityti sunku. Juk policija tą viską gerai žino, bet nieko nesako.

Laikraščius nelabai kas te skaito.

**Rubinių dvaras** (Kuršo gub.). Gegužinė. Cia Sekminių antrą dieną Subačiaus Sueigos Draugija surengė šaly dvaro prie miško gegužinė, kuri prasidėjo 3 val. popiet, pasibaigė ryto 4 valanda. Dainavo du chorū: lietuviškas ir latviškas; lietuviškajį vede J. Zankas. Tarptautinis publiko šoko. Publikos buvo labai daug, tartum per kokius atlaidus. Dainavimas nusiseke netikėtai gerai, publika karštai plolo delnais. Iš lietuviškų dainelių padainuota šios: „Leidos saulele“, „Giedu giesmele“, „Ko liudi, putinėli“, „Ant kalno karklai“, „Mjškas užia“ ir „Lietuva Te vine mūsų“.

**Kedainiai** (Kauno gub.). Gaisras. Kedainiuose kilęs gaisras, kuris sunaikinės apie 180 triobų; esą nemaža nuostolių.

### Vietines zinios.

— Sių savaitę New Yorką ir Brooklyną užpuolė uodų plega — iš New Jersey valstijos pelkių vėjas atputė milijonus to kraugeringo ydo į nerivišką mūsų apielinkę ir iššaukę baisų žmonių nepasiskakinių. Bet, apart kasinos, nieko daugiau vuodams negalima atkeršyt!

— New Yorko socijalistų dienraštis „The Evening Call“ kovoja už gyvastį, vos 40 numerių išleidęs. Reikalauja 10,000 dolerių, o jų nėr. O gaila butų, jeigu jis apmirtų. Buvo sujudinęs visus New Yorko politiškų nedorelių lizdus ir gana sveikų žinių darbininkams suteikdavo.

— Du prieteliai New Yorke: Juozas Vaškelis ir A. Gramanekas gržo namo iš trečio drango vestuvių. Galvos buvo jau sunkios, bet širdis jau trios, nes pakelyj iškilo ginčai: ar jaunavedziai yra verti vienas kito? Klausimas matyt buvo begalo painus, kad jų dviejų išmintis pasikvietė taliukon rankas. Daėjus ant kam po 289 E. 151 gat. pasigirdo pas juos riksmas. Pribuvo policija ir rado Vaškelį sukniubus su dviem žaidžiom pilve Gramanekio jau nebuvo. Vaškelis miršta.

— Kaip mitrus yra New Yorko vagilių, parodo šios savaitės jų apsiusošimas Chil

rūsusivienijimo programu tilpusiu „VL.“ 29 N.; ir kadaangi tilpo jis be parašo, tai tamsta abejojate, begu tai nemės nuo savęs jį parašem, ir patariate „nenuklampyt moterų į didesnį purvyną“. Ačiu už patartį, tik — ne mums jį tinka, nes programas buvo priimtas moterų susivažiavime ir toks mums priduotas.

### Pajieškojimai.

Pajieškan savo pažymėtos Elžbietas Gabrilaičiūtės, ji paeina iš kaimo Tapiliškių, gmino Kvietiškio, pavieto Marijampolės, Suvalkų gubernijos. Meldžiu duot žinią ant šio adreso:

Marijona Zigmantienė,  
766 N. Washington str. Wilkes Barr, Pa. (Brook side)

### AMERIKOS GERALAI.

Sita šalis atžymiai savo mėžimų saltu generalu, ypatengai vasaros metais. Veikme jų yra ta puti, ką ir panardinimas įšilusio žmogaus į ledinio salčio vandenį. Tai yra didelė ne suomė daryti tą su silpnū skilvio. Sveikas protas pasakyti mums, kad skilvys reikalauja pagelbos ir stiprumo. Kiekvienas per vasaros karščius turėtų vartoti Trinerio Amerikoniška Elėksyra Karčiojo Vyno, puika ir pilnai atsakančių stiprala gromulojimo organų. Jis užlaikys pasto auka pavojingų ligų pilvo ir vidurių. Jis duos tau sveikatą, noras valgysti, gerą gromuliojaną, jis užlai-

is tavo kuną stiprum, tavo išveizdą prigimta. Vartoli jį visose negalose pilvo ir vidurių. Gaunamas aptekose. Juozapas Trineris, 616-622 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

### Pirmutinis Piuknikas.

#### LIETUVIU KRIAUCZIU.

Atsibus Nedelloje, 9 d. Rugpjūčio,

(Aug.), '08, Washington Parke, L.I. (Maspeth), prasidės po pusiaudieniu.

Lietuviatės iš Lietuviai! Szirdingai jūs užlėvičiam į mūsų parentą piukniką ir drauge visiems gražiai pašilinsiminti. Ar tai Brooklyn, New York, Maspeth, Blisvilles, Jersey City ir iš kitų apie linkinės tūkstančių žmonių.

Prieš 250.00 ir bragiai... Parduodame ant lengvų menesinių išmokesčių. Duodame gvarantuoju nuosavies titulus. **Pirkite ten, kur galite dirbt ir gyvent, o ne ant dumblinių farmų, kur jus tautiečiai gal susilanksite arba pabrikello.**

Pas mus rasite viską gatavą, daug daugiau negu yra garsinama atsiaukimuo-

miestas ne ant pilno, bet iščiukrų. Pirkite tuojuoju pirmu negu tunelis bus užbaigtai ir vertė lytis perdagu pakilis augštyn. Kiekviena laukimo diena, tai yra dienos nuostolis del jus kišienių. Nedaleiskite bankoms operuoti, jūsų pinigai-vietoj 3 ar 4 procentų dirkite 100 ir augštiau.

Agentus lietuvius su ženkliu Paterson ant skribliaus, rasite prie Chambers str. Ferry (Pier 19 Erie Depot).

Nuo 10 iš ryto iki 3 po piet — ten gausyte už dykų gelžkeliu tiketus.

#### REALTY & COMMERCIAL CO., Room 620, 26 Cortland Str., New York.

Norintieji gauti artimesnes informacijos, lai atsišaukia į V. Dackevičiaus Ban-

ka, 141 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

— Lukačekas, Generališkas Agentas.

### PIKNIKAS!

Parengė draugystė šv. Kazimiero iš Plymouth, Pa., ant SONS SOUC PARK, atsibus Utarninke 18 d. rugpjūcio 1908 m. Prasidės 9tų valandų ryte. Muzikas bus kuopuikiuas.

Visus lietuvius ir lietuvaiteles, kaip vietinius, taip ir iš visos apie linkinės tūkstančių žmonių.

KOMITETAS:

Vincas Juškauskas,

Juozas Jankauskas.

### Aukos kankiniams.

Nuo Rev. Rém. Kom. išdi-

ninko, J. O. Širvydo priimta

\$23.74.

Išsiusta Europos kankinių komitetui.

J. J. Paukštis.

### Mūsų žinginė.

A. Svojanas — „Kokia įtekme turi ant moterų jų pa-

sitikėjimas užlaikymo iš vy-

ru?“ Chicagėčių — „Atsišau-

kimas į visas Suisiv. L. R. K.

A. kuopas“.

### Krasos dézuté.

P. Jonaičiui. „Pats muša, pats rėkia“ gavome. Kaip matote, šiam numerį patilpau kitas šiam reikale straipsnelis, kurs plačiau išsema tamistū ginčus ir nuosekliau paaiškina, kame dalykas. To del Tamistos straipsneli atideam į šalį.

V. L. skaitlytojui. Tamis tai tinka viršiu einantis atskaimas.

A. Svojanui. Tilps sekantiuose numeriuose.

M. J. Damijonaičiui. Tamista neužsiganėdinate mote-

### PROVIDENCE R. I.

Vienatinė karčemai lietuviu. Užlaikom geriausius gerybus kaip tai:

alu, šapsna ir kvepenčius cigarus; duodu roda visokiuose atsiskrimuose, suteikių gerą rodą, kaip vietiniams, taip ir iš kitur atkeliausiuems. Ne-

pamirškit atsilankyt pas manes ant šio adreso:

And Baravikas,

375 Canal st. Providence, R. I.

### VIENYBE LIETUVNIKU

## „RAISTA“ (The Jungle) Duodu Dovanai!

### „Vienybes“ ir „Lietuvos“ Skaityojams!

Kurie da neturite, reikalaukite.

Kuris neperskaitęs garsiosios knygos „Raisto“, tai nors ilgai čia gyvenęs, bet Amerikos GYVENIMĄ, KYTRIBES, SUKTYBES, GEROVE ir VARGA visai mažai težino ir nemokės

nuo nelaimių išsisangoti, nes permažai kytrumo turi.

KURIS tiks perskaitęs „RAISTA“, pažins gyvenimo mašinerijos surėdymą, dėlko iškyla bedarbės ir žinos, kaip visada darba turėti ir atras dang yvairaus žingeidumu.

„RAISTAS“ teip pageidaujama knyga, kad į visas civiliznotas kalbas išversta.

TA KNYGA sudrebino Amerikos ir Europos parlamentus.

„RAISTAS“ didelė knyga vertėje, puiki knyga savo teisingumu.

„Raisto“ preke 1 doleris, O laikrasztis „Vienybe Lietuvninku“ arba „Lietuva“ metams preke 2 dol.

Bet kuris naujai užsirašys metams, „Vienybė L.“ arba „Lietuva“ ir prisius ant mano adreso 2 dolerius — apturės „RAISTA“ visai DOVANAI.

J. Naujokas,

Madison Sq. Sta. box 189, New York City.

### Lietuviškas

### Elias Rosenthal

Perkelė savo kanceliariją nuo 404 Grant st. po.

302 Broadway,

13 lubos (floor)

New York.

### EXTRA !!! SUBATA IR NEDELIA.

Pabričnam mieste Patersone per dvi dienai bus parduodami

LOTAI UZ PAZEMINTA KAINA.

Kas parolis apgarsinimą iš „VIENYBĖS LIETUVNINKU“ gaus lotą pigiau ant 10 dol. negu iškrokių kaina.

25 minutes važiavimo gelžkeliu ir jau jūs esate prie puikių lotų Patersone.

Augsta ir sveika vieta. 2 tramvajinės linijos ir dvi gelžkelio linijos perkart lotus.

Gatves išlietos cementu, vanduo, gazas, kanalai ar elektros. Lokomotinų pabrakbių, mokeiniškių varstotai, pilioninės ir silikų pabrakbių prie lotų. Moliklos, bažnyčios ir geležkelio stotis, čia yra prie lotų. Lotai 25 x 100 ir augštiau.

Kainos 275.00, ir bragiai... Parduodame ant lengvų menesinių išmokesčių. Duodame gvarantuoju nuosavies titulus.

**Pirkite ten, kur galite dirbt ir gyvent, o ne ant dumblinių farmų, kur jus tautiečiai gal susilanksite arba pabrakbello.**

Pas mus rasite viską gatavą, daug daugiau negu yra garsinama atsiaukimuo-

miestas ne ant pilno, bet iščiukrų. Pirkite tuojuoju pirmu negu tunelis bus užbaigtai ir vertė lytis perdagu pakilis augštyn. Kiekviena laukimo diena, tai yra dienos nuostolis del jus kišienių. Nedaleiskite bankoms operuoti, jūsų pinigai-vietoj 3 ar 4 procentų dirkite 100 ir augštiau.

Agentus lietuvius su ženkliu Paterson ant skribliaus, rasite prie Chambers str. Ferry (Pier 19 Erie Depot).

Nuo 10 iš ryto iki 3 po piet — ten gausyte už dykų gelžkeliu tiketus.

REALTY & COMMERCIAL CO., Room 620, 26 Cortland Str., New York.

**Mythai, pasakos ir legendos Žemaičių.** Surinkti ir išleisti per D.-rą Edm. Vec-  
kenstadi, vyresnį senoviskų kalbų mokytojų prie Nikalojaus gimnazijos Liepojuje (Kurše). Yra tai akyviavios ir juokingiausios senoviskos pasakos apie visokius stebuklus ir prajovius, apie darbus gerū ir piktū dvasių, apie Lau-  
mes, Laimes, Raganas, Vilkalokus ir t.  
Lietuviškai išgulde J. Šliupas M. D.  
Plymouth, Pa. 1897, pusl. 190 . . . . . 50c

**Mušų dielės.** Per ką Lietuva kenčia ir  
kas varžina lietuvių. Paraše Žmogus.  
Plymouth, Pa., 1901, pusl. 31 . . . . . 10c

**Mokslinčius Tvardauckas.** Apsaka iš  
žmonių adavimui, kaip Tvardaucko te-  
va užpuolė žmogžudžiai ir kas iš to iše-  
jo. Lenkiškai parasi J. I. Kraszewski  
Lietuviškai išgulde F. M. Dvi dalys.  
Plymouth, Pa. 1905 pusl. 174 . . . . . 50c

**Parsidažimas ir Pelnas.** Is prietikių  
Prusų Lietuvių, Pagal A. Swiwochowski.  
Kaip vienas lietuvių atėjė iš Did.  
Lietuvos atsidavę vokiečiams, net par-  
vare ir tikejimai permairne ir pastui iš-  
varė j. Paraše Žmogus. Plymouth, Pa.  
1901 . . . . . 10c

**Pasikalbėjimai apie dangų ir žeme.**  
Labai akiva knygele, su 15 paveikslėliais.  
Vertė iš svetimų kalbų. P. A. Plymouth,  
Pa., pusl. 81 . . . . . 25c

**Palemonas ir Girždūta.** Apsaka el-  
le, iš senovės gyvenimo, pagal žmonių  
pasakų, senovės įtakėjimui ir savo fan-  
tazijos. Paraše M. D. S. Plymouth, Pa.  
1904, pusl. 73 . . . . . 20c

**Puota—Nuskintas žiedas.** Vaiždeliai iš  
gyvenimo. Du labai puikus apskaitymai  
Paraše Bijunas. Plymouth, Pa. 1902,  
pusl. 32 . . . . . 10c

**Pagiežia—Jurgis Durnelis.** Dvi labai  
puikios apysakos iš gyvenimo. Kiekvienam  
prinimos apskaityt. Lenkiškai  
parasi Brolis. Lietuviškai išgulde Vin-  
cas Kudirka. Plymouth, Pa. 1902, pusl.  
90 . . . . . 25c

**Popierios Gromatoms rašt.** Gaunama  
visokio skyriaus, su maloniomis daine-  
lėmis ir visokais aprašymais tuzinas su  
kopertais . . . . . 25c

**Sausio Devinta.** Šitoje knygutėje yra  
plačiai aprašyta apie Petrapilių darbi-  
niųkų sukilimą arba „Raudonajį Nedė-  
dienį“: kaip išbandejė minios ējo maldau-  
uti nuo caro darbo ar duonos, o jis išsi-  
untė kariumeng ir tukstančius išsude.  
Gana lengvas ir graudus pasakojimas.  
Paraše Maksim Gorky. Vertė F. M. Bro-  
oklyn, N. Y. 1908, pusl. 40 . . . . . 15c

**Užsitanaryk ant to gera!** Arba ap-  
mislijimai apie keturių daiktus pasukini-  
us, skaitymas graudus ir juokingus.  
Lenkiškai paraše J. V. Nera. Lietuvi-  
škai kalbon versta. Plymouth, Pa. 1886  
pusl. 150 . . . . . 15c

**Vilius Tell.** Drama penkuose aktuose  
Yra tai geriausias veikalas, paraištas  
garsaus vokiško poeto Schiller. Drama-  
tiskoj formoje parasyti čia kova už ne-  
prigulnybę Šveicarijo po Austrrijos jun-  
gu; darbai šveicarijos patrijotų, tarp  
kurių svarbiausiu buvo Vilius Tell. Lietuvi-  
škai vertė Vincas Kapsas, Plymouth  
Pa. 1899, pusl. 152 . . . . . 30c

**Vargdieniai.** Apsaka iš tikrų atsiti-  
kimų penktos iš septynių džiomytės 10-to  
šimtmečio. Su autoriais paveikslu. Šioje  
knygelėje aprašo apie būdžiavos lai-  
kus Lietuviu, kaip ponai žmones plakė  
apie Lietuvos užbagų gyvenimą ir ju puo-  
las, apie žydų gudrybes ir tt. Ši kny-  
gele didelė aktyva, vietomis juokinga, o  
vietomis liudna. Paraše Aleksandras  
Fromas (Gužutis). Plymouth, Pa. 1906,  
pusl. 187 . . . . . 50c

**Valkata.** Gražus paveikslėlis, pamintas  
iš kaimo mergaitių gyvenimo. Kaip  
mergaitė tėvo prakeikta, išejo į mie-  
stus, pateko į suvadžiotų nagus, pražu-  
de savo gyvenimą ir pati nusižude. Pa-  
mokinimas tėvams. Iš latviško vertė J.  
Pleirydis. Brooklyn, N. Y. 1908. .... 10c

**Vytauto Prisieka.** Paveikslas reiškia  
valanda, kada križyklai išgrėbė 16-tą  
balandžio 1362 mete Kaunu pilį. Tolyči-  
anapus Nemuno, veržiasi liepnos ir du-  
mai nuo gaisruojančių druyties gru-  
vesių. Aplink jų susitinka tūnai, včetaj  
ir vaidiūliai. Vytautas gime 1344 m.,  
mirė 1403 m.; paveikslas perstatė jį 18  
metų jaunuviu; viešpatavo nuo 1392 iki  
1430 m. Iš keturių tukstančių apgyvėjusi  
Kauno pilies išliko gyvi tik 36 virai.  
Vytautas išpildė savo prisiekį 15 liepos  
1410 m. ant Žalgirės ir Egalekinio lau-  
ku, paguldės 40 tukstančių kryžiokų su  
Didžiuoju jūrų Mistru. Paveikslas didu-  
mas 27X21". Preke . . . . . 35c

**„Vienybė Lietuvninkų“.** Rankinis  
galima gauti nuo ilėjimo 1890 metų iki  
1899, knygos formoje. Preke . . . . . \$2.00  
Nuo 1899 metų iki 1903 . . . . . \$3.00  
Nuo 1903 metų iki 1908 . . . . . \$2.50

**Šitas paminėtas laikraštis,** arba rankius kuris yra, nė seniai surinktus ir  
užlaikomas, jame galima rast visokiu  
skaitymu, apie ka tik panorēsi tai jam  
ras, kurie malonit turėt tai ilgi nelau-  
kit.

**Žemų Dulkės.** Apsaka iš mysių ga-  
dynės Lietuvos. Parasyta M. Radzev-  
čiutes. Su autorei paveikslu. Plymouth,  
Pa. 1901, pusl. 226 . . . . . 50c

**Ženysbos Paikiai Miko.** Kaip jam ne-  
temai su ženysbos atstikio, iš lenkiš-  
kos kalbos vertė V. K. Plymouth, Pa.  
1896, pusl. 10 (didelio formato) . . . . . 10c

**Žmogus.** J. Akuratero apysaka, iš  
latviško vertė J. Banilis. Plymouth,  
Pa. 1907, pusl. 40 . . . . . 15c

**J. J. Pauksztis ir K. Brazys,**  
120-124 Grand st., 224 E. Main st.  
Brooklyn, N. Y. Plymouth, Pa.

### Nauji Tautiški Paveikslai

Naujai atspausdinti, labai gražus.

1. Didis Lietuvas Kunigaikštis

Vytautas.

2. Didis Lietuvas Kunigaikštis

Keistutis.

3. Didis Lietuvas Kunigaikštis

Algirdas.

4. Didis Lietuvas Kunigaikštis

Gediminas.

Paveikslų miera 22x28 colių.

Preke 35c. kožnas.

Paveikslas revoliucijos Lietuvoje,

didumas 22x28. Preke \$1.00.

Lietuvių mapa, didumas 8x11.5

Pinigus prisiūdamas adresuok:

J. J. PAUKSZTIS & CO.

24 E. Main st., PLYMOUTH, PA.

